

Вечеряють...
Відчинене вікно.
Вологий вітер
Ворухнув фіранку.
Рука здригнулась.
Пролилось вино.
— Поглянь-но, мати,
Хто це там на ганку.

— А хто ж, старий?
Нікого. То здалось.
— Невже здалось?
— Оце чудний, їй-богу. —
Але притихла,
Мовби жде чогось.
А погляд у надії —
На дорогу.

Далеко видно.
Місяць. Тишина.
Пшениця. Степ.
Висока тополина.
Ніде нікого.
Синя таїна.
І півстоліття
Із війни нема
Сина.
